

Hvis man ikke kan få lov at gøre det ved andenbehandlingen, fordi der så er nogle, der påstår, at der er mangel på identitet, jamen så er vi jo i den situation, at det er regeringen alene, der bestemmer og sætter dagsordenen, når vi skal revidere lovgivningen. Det er jo ikke rimeligt. Derfor er det selvfølgelig rimeligt, at der er stillet en række ændringsforslag. Men ændringsforslagene har naturligvis gjort sagen her langt, langt vanskeligere at tage stilling til.

Men ikke desto mindre er hovedparten af ændringsforslagene jo kendt stof. Det er kendt stof, der har været diskuteret i Folketinget før, som der har været stemt om i Folketinget før, endda indtil flere gange. Derfor burde den del af ændringsforslagene ikke være et problem.

Skulle der så være nogen, der er i tvivl om nogle af de resterende ændringsforslag, jamen så skal man jo gøre fuldstændig, som når vi skal stemme om euroen osv.: Er man i tvivl, så skal man stemme nej. Så simpelt er det.

Og hvis man stemmer nej, når man er i tvivl, så bortfalder ændringsforslagene. Så vil forslagsstillerne jo kunne fremsætte et selvstændigt forslag i næste folketingssamling, og så kan vi tage en selvstændig debat første, anden og tredje gang med udvalgsbehandlinger hver eneste gang, hvis man ønsker det. Så simpelt er det.

Men det er da klart, at hvis der er nogle af dem, der har stillet ændringsforslag til lovforslaget, selv er blevet i tvivl om, hvad de skal stemme til deres egne ændringsforslag, så har man selvfølgelig et problem. Men jeg mener ikke, det er et problem, man behøver at delagtiggøre resten af Folketinget i.

Resten af Folketinget har taget stilling til de ændringsforslag, og hvis de, der har stillet ændringsforslagene, selv er i tvivl, så træk de ændringsforslag. Hvor svært kan det være?

Så er der hele spørgsmålet om, at Det Etske Råd ikke er blevet hørt. Hørt om hvad? Hvad er det, Det Etske Råd skal høres om? Ministeren har fremsat et lovforslag, som er rimelig simpelt i sin opstilling. Det kan godt være, man har svært ved at tage stilling til, om nedfrosne æg må ligge i fryseren i to eller fire år. Jeg kan ikke se, der er nogen forskel, for enten så lægger man dem derned, eller også så gør man ikke. Men det kan godt være, der er en selvstændig debat dér. Men at begynde at spørge Det Etske Råd til råds om det, ville være at spilde Det Etske Råds tid.

Det næste, der gør sig gældende, er, at man siger: Jamen det er nogle af de ændringsforslag, der er stillet, man gerne vil høre Det Etske Råds bemærkninger til. Javel, det kan man da bare gøre. Det er jo ikke sådan, at Det Etske Råd er afskåret fra at sige noget. Det er jo ikke sådan, at når vi er færdige med andenbehandlingen i dag og tredjebehandlingen formentlig engang i næste uge, at Det Etske Råd så er nedlagt, at de aldrig nogen sinde mere må udtale sig om det her spørgsmål.

Selvfølgelig må de det, og det vil de da også gøre, alene af den årsag, at de er blevet spurgt om det her. De er blevet spurgt. Men de har ikke nået at svare endnu. Og de har selvfølgelig ikke fundet anledning til at svare i forbindelse med, at ministeren fremsætter lovforslag L 183, da det lovforslag slet ikke handler om det spørgsmål. Så logisk er det da.

Og så komme fra Kristeligt Folkeparti og fru Tove Videbæks side og klandre Folketinget og skælde ud på Folketinget for, at vi ikke vil respektere Det Etske Råd, og at vi ikke vil afvente Det Etske Råds redegørelse osv., det er simpelt hen ikke fair over for Folketinget.

Hvis Kristeligt Folkeparti ønsker en længere debat, eller at Det Etske Råd skal komme med en beretning om det her spørgsmål, som Kristeligt Folkeparti har stillet ændringsforslag om, så er det Kristeligt Folkepartis opgave at trække sit ændringsforslag, så simpelt er det.

Men det vil Kristeligt Folkeparti jo ikke. Det er jo, som om det her er det eneste lovforslag, Kristeligt Folkeparti kan nå at svinge sig op på i denne her folketingssamling, og det skal de selvfølgelig have lov til at gøre.

Men det er ikke rimeligt, at man på den ene side kommer og stiller nogle ændringsforslag til et lovforslag, som i øvrigt er rimeligt simpelt at forholde sig til, og så påpeger og prøver på at påberåbe sig, at der ikke er identitet mellem ændringsforslagene og lovforslaget; det kan de selv samme mennesker, som har stillet ændringsforslagene, da ikke gøre, det er ikke fair, og så derefter bruge den med Det Etske Råd.

Men det er lidt, som om hele denne her debat beviser min tidligere påstand om, at så snart politikerne blander sig i noget, så går det riven-de galt. Og jeg tror faktisk, det allerbedste, man kunne gøre på det her område, var at sige: Der er ingen lovgivning. Simpelt hen. Så var man ude over det her. For hver gang politikerne blander sig, går det rivende galt.